

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U NOVOM ZAGREBU
STALNA SLUŽBA U ZAPREŠIĆU
Pavla Lončara 2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Novom Zagrebu, Stalna služba u Zaprešiću, po sucu toga suda mr. sc. Zvonimiru Dodig kao sucu pojedincu, u parničnom predmetu tužitelja Novi Dani d.o.o., Split, Papandopulova 3, oib:95077462370, zastupanog po punomoćnici Dori Živković, odvjetnici iz Splita, protiv tužene Maje Raguz iz Gornje Bistre, Vinogradska 8, oib:41128364852, radi isplate, nakon usmene, glavne i javne rasprave, koja je održana i zaključena 15. travnja 2024., u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Zvonimira Barun, odvjetnika, i tužene, 24. travnja 2024.,

p r e s u d i o j e:

1. Ukida se u cijelosti platni nalog koji je sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Tomislava Knez, poslovnog broja: Ovr-5124/2022 od 15. travnja 2022.
2. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za nadoknadu troškova parničnog postupka.
3. Nalaže se tužitelju nadoknaditi tuženoj troškove parničnog postupka u iznosu od 39,81eur, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je protiv tužene podnio javnom bilježniku prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave radi naplate iznosa od 866,56eur/6.528,00 kuna s pripadajućom zateznom kamatom i troškovima ovršnog postupka. Javni bilježnik Tomislav Knez je 15. travnja 2022., pod poslovnim brojem Ovr-5124/2022, dozvolio predloženu ovrhu i donio rješenje o ovrsi na koje je tužena pravodobno izjavila prigovor, pa je tako rješenje o ovrsi, i to u dijelu u kojem je određena ovrha stavljeno izvan snage i ukinute su provedene radnje, te je predmet upućen na put parnice.

2. Tužitelj tvrdi da ima novčanu tražbinu prema tuženoj koja da je dospjela i koju tužena nije podmirila, prema dostavljenom izvodu iz poslovnih knjiga u ukupnom iznosu od 866,56eur/6.528,00 kuna.

3. U prigovoru protiv platnog naloga rješenja o ovrsi, kao i tokom postupka, tužena osporava osnovanost i visinu zahtjeva tužitelja.

4.U dokaznom postupku izvršen je uvid u karticu vlasnika prostora od 17. ožujka 2022., Ugovor o upravljanju stambenom zgradom u Splitu, Šibenska 9, od 26. lipnja 2022., Međuvlasnički ugovor od 26. lipnja 2002. s popisom posebnih dijelova suvlasnika stambene zgrade, elektroničku korespondenciju stranaka, izvadak iz zemljišne knjige za zkul.br. 14951, broj poduloška 11639, knjiga PU: Split, rješenje o nasljeđivanju javnog bilježnika Zoje Puljiz, poslovnog broja: O-5572/2015;UPP/OS-73/2015 od 7. kolovoza 2015., vjenčani list i u dokumentaciju iz očevidnika osnova za plaćanje Financijske agencije po specifikacijama osnova za izvršenje Ovr-38/14, Ovr-1953/2017, Ovr-53/17 i Ovr-31/19.

5.Na temelju tako provedenog dokaznog postupka, brižljivom i savjesnom ocjenom svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno u smislu čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, dalje: ZPP), kao i na temelju svih rezultata cjelokupnog dokaznog postupka, ovaj sud je utvrdio da je platni nalog koji je sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Tomislava Knez, poslovnog broja: Ovr-5124/2022 od 15. travnja 2022. potrebno ukinuti u cijelosti.

6.Predmet spora je zahtjev tužitelja da mu tužena namiri novčanu tražbinu nastalu po osnovi dospjelih računa za sredstva zajedničke pričuve zgrade u Splitu, Šibenska 9, za vremensko razdoblje od 02/2019 – 12/2021.

7.U konkretnom slučaju, između stranaka nije sporna aktivna legitimacija tužitelja kao upravitelja stambene zgrade u Splitu, Šibenska 9, ni pasivna legitimacija tužene kao vlasnice stambenog prostora na adresi u Splitu, Šibenska 9, površine 80,50 m², u utuženom vremenskom razdoblju, što je osim toga nedvojbeno utvrđeno i uvidom u Ugovor o upravljanju stambenom zgradom u Splitu, Šibenska 9, od 26. lipnja 2022., Međuvlasnički ugovor od 26. lipnja 2002., izvadak iz zemljišne knjige za zkul.br. 14951, broj. poduloška 11639, knjiga PU: Split, te u rješenje o nasljeđivanju javnog bilježnika Zoje Puljiz, poslovnog broja: O-5572/2015;UPP/OS-73/2015 od 7. kolovoza 2015.

8.U konkretnom slučaju između stranaka je sporna osnovanost i visina utužene novčane tražbine tužitelja.

9.Uvidom u karticu vlasnika prostora proizlazi da tužitelj potražuje od tužene iznos od po 204,00 kune mjesečno (27,08eur) za vremensko razdoblje od mjeseca veljače 2019. pa sve do mjeseca prosinca 2021., odnosno sveukupno iznos od 6.528,00 kuna (866,56eur).

10.Uvidom u elektroničku korespondenciju stranaka utvrđeno je da je i prije pokretanja ovoga postupka između stranaka postojao spor oko visine dugovanja s osnova zajedničke pričuve zgrade u Splitu, Šibenska 9, te da je između stranaka i prije pokretanja ovršnog postupka koji je provocirao vođenje ove parnice vođeno više ovršnih postupaka radi naplate dospjeloga duga po istoj osnovi za ranija vremenska razdoblja.

11.Međuvlasničkim ugovorom od 26. lipnja 2002., sklopljenim između suvlasnika stambene zgrade u Splitu, Šibenska 9 i ovdje tužitelja kao upravitelja,

ugovorena je obveza suvlasnika zgrade (točka 6.) da će izdvajati sredstva zajedničke pričuve zgrade najmanje u iznosu koji odgovara 0,54% vrijednosti njihovog posebnog dijela zgrade, s time da vrijednost m² posebnog dijela zgrade za stan iznosi 9.237,55 kuna (1.226,03eur), te obveza (točka 13.) plaćanja mjesečnoga doprinosa u sredstva zajedničke pričuve koji odgovara jednoj dvanaestini njihove godišnje obveze.

12.U konkretnom slučaju tužitelj potražuje od tužene iznos od po 27,08eur (204,00 kune) mjesečno za utuženo vremensko razdoblje od 02/2019 – 12/2021, koji se jednostavnim matematičkim putem ne može izračunati tek na temelju odredaba iz točaka 6. i 13. Međuvlasničkog ugovora, a što je sasvim razumljivo ako se ima u vidu da taj ugovor datira još od 2002., dok s druge pak strane, tužitelj ne dostavlja Odluku suvlasnika zgrade ili drugu ispravu iz koje bi se nesumnjivo utvrdila ugovorena visina mjesečne pričuve za utuženo vremensko razdoblje.

13.Uvidom u dokumentaciju iz očevidnika osnova za plaćanje Financijske agencije po specifikacijama osnova za izvršenje Ovr-38/14, Ovr-1953/2017, Ovr-53/17 i Ovr-31/19 proizlazi da je tužitelj potraživao od tužene različitu visinu iznosa mjesečne pričuve za predmetnu stambenu zgradu i to iznose od 112,42 kune, 146,00 kuna, 169,00 kuna, 189,00 kuna i 204,00 kune, pri čemu okolnost da su donesena rješenja o ovrsi pravomoćna jer nisu bila osporena ne znači da tužene ne može sada u ovom postupku poricati visinu mjesečne pričuve i da je ovaj parnični sud nije dužan preispitivati.

14.Zbog toga, po mišljenju ovoga suda, tužitelj nije na siguran i nedvojben način, izvan svake razumne i opravdane sumnje, dokazao visinu mjesečnoga iznosa doprinosa za zajedničku pričuvu predmetne zgrade za utuženo vremensko razdoblje, jer tužitelj, na kojem je upravo teret dokazivanja te činjenice koja je između stranaka sporna, nije dostavio ispravu koja bi potvrđivala njezinu visinu u utuženom iznosu, a prema stanju spisa ona se ne može, prema kvadraturi stana tužene, niti matematički izračunati.

15.Nadalje, uvidom u dokumentaciju koju je dostavila tužena iz očevidnika osnova za plaćanje Financijske agencije po specifikacijama osnova za izvršenje broj: Ovr-38/14, Ovr-1953/2017, Ovr-53/17 i Ovr-31/19 tako proizlazi da je dugovanje tuženika prema tužitelju prema potonjim osnovama za izvršenje u cijelosti naplaćeno s osnova troškova ovršnog postupka, zateznih kamata i glavnice (list 232, 244 i 262, 271).

16.Uvidom u elektroničku korespondenciju stranaka proizlazi da je prema evidenciji tužitelja stanje glavnice dugovanja tužene prema potonjim osnovama za izvršenje na dan 14. siječnja 2022. bilo preko 20.000,00 kuna uvećano k tomu još i za zatezne kamate i troškove postupka (list 146), da je na dan 2. veljače 2022. po osnovama za izvršenje Ovr-1953/17 i Ovr-38/14 ono iznosilo 15.671,40 kuna bez zateznih kamata i troškova ovršnih postupaka (list 145), a na dan 18. veljače 2022. da je stanje duga tuženika s osnova glavnice po osnovama za izvršenje Ovr-53/17 i Ovr-38/14 iznosilo, također, 15.671,40 kuna, ili sveukupno 16.438,90 kuna, i to bez potraživanja zateznih kamata, ali uz naknadu troškova ovršnog postupka po osnovi za izvršenje Ovr-53/17 u iznosu od 767,50 kuna (list 149-150).

17.Imajući u vidu da je tuženik prema priloženoj dokumentaciji o plaćanju (list 280-292) nakon 18. veljače 2022. platio tužitelju po osnovama za izvršenje Ovr-38/14 i Ovr-53/17 ukupno iznos od 3.667,01eur (27.629,12 kuna), od toga iznos od 2.452,75eur (18.480,24 kune) izravno na račun tužitelja, a uz daljnju prisilnu naplatu novčanih sredstava s računa putem Financijske agencije, da je osnova za izvršenje Ovr-1953/17 bila u cijelosti naplaćena 3. svibnja 2021. (list 243-244), dakle puno prije elektroničke poruke tužitelja od 2. veljače 2022. koja obuhvaća i dug po toj osnovi, da je Financijska agencija ispravno postupala (list 228, 243, 261, 269) prema pravilima o uračunavanju ispunjenja iz čl. 172. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23, dalje: ZOO), što znači da je tužitelj prilikom obračuna ukupnog dugovanja tuženoj isto trebao uzeti u obzir, a to nije učinio, jer je u elektroničkoj poruci od 2. veljače 2022. nudio tuženoj da će, ako plati glavnica duga, odustati od troškova postupka po osnovi za izvršenje Ovr-1953/17, iako su ti troškovi već bili naplaćeni, te, konačno, imajući pred očima da je stanje glavnica duga u iznosu 15.671,40 kuna prema ponudi tužitelja sadržanoj u elektroničkoj poruci od 2. veljače 2022. jednako stanju duga prema ponudi tužitelja sadržanoj u elektroničkoj poruci od 18. veljače 2022., mada je u prvoj ponudi tužitelja sadržanoj u elektroničkoj poruci od 2. veljače 2022. uključena već plaćena osnova za izvršenje Ovr-1953/17, a u drugoj ponudi tužitelja sadržanoj u elektroničkoj poruci od 18. veljače 2022. sasvim druga osnova za izvršenje Ovr-53/17, ovaj sud je mišljenja da je tužena svojim prigovorima osnovanosti i visini novčane tražbine tužitelja dovela u razumnu i opravdanu sumnju pravilnost obračuna njezinog cjelokupnog dugovanja prema tužitelju s osnova doprinosa za sredstva zajedničke pričuve predmetne zgrade kao i da je tužitelj ispravno obavio uračunavanje.

18.Sama, pak, okolnost da se prethodno već spomenuti dokazi o plaćanju zajedničke pričuve predmetne zgrade odnose na vremensko razdoblje koje nije ovdje utuženo, nipošto ne znači da te dokaze sud ne smije uzeti u obzir, jer, ako je tužena po osnovi svojega duga za zajedničku pričuvu zgrade za ranije vremensko razdoblje platila tužitelju više, a što tužena tvrdi, onda tužitelj nije mogao zadržati više primljeni istorodni iznos, nego više primljenim uplatama zatvarati istorodni dug tužene koji je utužio u ovoj parnici redom kako je on dospio, a po ugledu i na odredbe iz čl. 2., čl. 4. i čl. 7. ZOO-a.

19.Dakle, na temelju prikupljene procesne građe ovaj prvostupanjski sud nije mogao steći uvjerenje koje bi isključivalo baš svaku razumnu i opravdanu sumnju u istinitost tvrdnji tužitelja da prema tuženoj ima potraživanje po osnovi doprinosa za zajedničku pričuvu zgrade za utuženo vremensko razdoblje i ako ima, u kojoj točno visini, jer je tužitelj, a na njemu leži teret dokazivanja osnovanosti i visine novčane tražbine koju je utužio, propustio dokazati izvan svake razumne i opravdane sumnje da je ispravno obavio uračunavanje svih ispunjenja tužene i da svim dosadašnjim uplatama tužene nije, pa niti barem djelomice, zatvoreno sporno dugovanje.

20.Valjalo je zbog toga, temeljem čl. 221.a i čl. 451. st. 3. ZPP-a, presuditi kao u točki 1. izreke.

21.Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a.

22.Obzirom da tužena nije izgubila parnicu, nema uvjeta da joj se naloži da tužitelju nadoknadi troškove ovog postupka, pa je tužiteljev zahtjev za nadoknadu troškova parnice valjalo odbiti kao neosnovan, te riješiti kao u točki 2. izreke presude.

23.Tuženoj je u smislu odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a odmjerena nadoknada troškova ovog postupka temeljem odredaba Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine br. 118/18) i Uredbe o tarifi sudskih pristojbi (Narodne novine br. 37/23), a odnosi se na trošak sudske pristojbe na prigovor u iznosu od 39,81eur, kao u točki 3. izreke presude.

24.Slijedom navedenih i obrazloženih razloga, odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Zaprešiću 24. travnja 2024.

Sudac:

mr. sc. Zvonimir Dodig,

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana dostave presude pod uvjetima iz članka 335. i čl. 348. ZPP-a. Stranci koja je uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud neće dostavljati presudu prema odredbama ovoga Zakona o dostavi pismena. Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje.

Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10., i 11. ZPP i zbog pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 467. st. 1. ZPP).

DNA:

1. Tužitelju, po pun., uz rješenje o plaćanju pristojbe na presudu od 39,81eur,
2. Tuženiku, uz rješenje o plaćanju pristojbe na prigovor od 39,81eur,

Broj zapisa: **9-30866-b2f09**

Kontrolni broj: **0bfb8-e0b4f-75712**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Zvonimir Dodig, O=OPĆINSKI SUD U NOVOM ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Novom Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.